

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer półroczny
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m, szpalty redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m, szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabliczeczki i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 260. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 10 kwietnia 1929 r. w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru r. 1929.

Poz. 261. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 30 października 1928 r. w przedmiocie likwidacji (nieruch. w Łasinie).

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 marca 1929 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeznaczaniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1929 r. Nr. 28, poz. 280).

WYSZEDŁ Z DRUKU Nr. 29 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 2 MAJA 1929 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

PROTOKÓŁ:

Poz. 283 — podpisany w Moskwie dnia 9 lutego 1920 r. pomiędzy Estonją, Łotwą, Polską, Rumunją i Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, dotyczący wejścia w życie Traktatu przeciwwojennego, podpisanego w Paryżu dnia 27 sierpnia 1928 r.

Poz. 284 — Oświadczenie rządowe z dnia 23 kwietnia 1929 r. w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Protokółu, podpisanego w Moskwie 9 lutego 1929 r., pomiędzy Estonją, Łotwą, Polską, Rumunją i Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, w sprawie wprowadzenia w życie Traktatu przeciwwojennego, podpisanego w Paryżu 27 sierpnia 1928 r.

UKŁAD:

Poz. 285 — tymczasowy między Polską a Litwą, dotyczący ułatwień przyznanych mieszkańcom - właścicielom gruntów, położonych po obu stronach linii administracyjnej polsko - litewskiej, przeciętych lub oddzielonych wspomnianą linią, podpisany w Królewcu dnia 7-go listopada 1928 r.

Poz. 286 — Oświadczenie rządowe z dnia 27 kwietnia 1929 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu tymczasowego między Polską a Litwą, dotyczącego ułatwień przyznanych mieszkańcom - właścicielom gruntów, położonych po obu stronach linii administracyjnej polsko - litewskiej, przeciętych lub oddzielonych wspomnianą linią, podpisanego w Królewcu dnia 7 listopada 1928 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz. 287 — Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1929 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na zaliczone do III kategorii stanowiska homoników sądów grodzkich w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i w okręgu sądu okręgowego w Katowicach.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

260,

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 kwietnia 1929 r.

w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru r. 1929 r.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawiam następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru w r. 1929.

I k a t e g o r j a
Tytonie papierosowe, t. j. kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w małopolskich okręgach uprawy.

Klasa	W Y M O G I		Cena za 1 kg. zł. gr.
	Doborowa	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	
I	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	a) czerwono-żółte, nieuszkodzone b) złocisto-żółte i cytrynowo-żółte, uszkodzone	2,60
II	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	a) jasno-brunatne b) czerwono-żółte i zielonawo-żółte, uszkodzone	2,20
III	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	brunatne czerwone i zielonawo-brunatne	1,70
IV	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe Liście spodaki	ciemno-brunatne brunatno-zielone	1,50
V	Liście wiązane w wiązki (papusze), których nie można zaliczyć do klas wyższych, które jednak do fabrykacji są przydatne. Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek.		40

II k a t e g o r j a

Tytonie cygarowe, t. j. kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w śląskim okręgu uprawy.

Klasa	W Y M O G I		Cena za 1 kg. zł. gr.	
	Doborowa	Liście macierzyste, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości		2
I	Liście macierzyste, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	25
II	Liście macierzyste nieco uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne, nieuszkodzone		1	90
III	Liście macierzyste znacznie uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne nieco uszkodzone		1	45
IV	Liście macierzyste, wiązane lecz niewyglądzone; wszystkie liście wyglądzone i wiązane za ogonki w wiązki, które nie mogą być zaliczone do klasy wyższej, lecz do fabrykacji są przydatne		1	—
V	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek		—	40

III k a t e g o r j a

Tytonie żółto-kwitnące (machorkowe)

Klasa	W Y M O G I		Cena za 1 kg. zł. gr.		Nadzwyczajny dodatek zł. gr.		Razem zł. gr.	
	I	Liście dobrej jakości	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	60	—	15	1
II	Liście gorszej jakości		1	50	—	10	1	60
III	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek		—	35	—	—	—	35

Cena za jeden kilogram zdrowego, czystego nasienia, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego — 10 złotych.

Liście tytoniowe winny być dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane i niefermentowane.

Liście i części liści, zanieczyszczone obcymi domieszkami, liście i części liści, niezdadne do fabrykacji (nieodjrzałe, chore, zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute), liście na łodygach roślin i pędy boczne roślin tytoniowych odbierane będą jako materiał niezdadny do użytku bez wynagrodzenia.

Liście odrostowe, wyprodukowane za zezwoleniem urzędu monopolowego, o ile będą dojrzałe, zdrowe, wysuszone i sortowane, przyjmowane będą we wszystkich trzech kategoriach w cenie 70 groszy za jeden kilogram, liście zaś odrostowe, nieodpowiadające powyższym wymaganiom, będą odbierane bez wynagrodzenia.

Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają liście tytoniu I i II lub III kategorii, będą odbierane po cenach, ustanowionych dla tytoni kategorii III-cj.

Liście niezupełnie wysuszone I i II kategorii będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie. Ten przepis odnosi się także do liści zwilżonych, te jednak w obydwóch powyższych kategoriach (I i II) będą zaliczone najwyższej do klasy II-cj.

Liście III kategorii niezupełnie wysuszone lub zwilżone, które w zupełnie suchym stanie kwalifikowałyby się do pierwszych dwóch klas, odbierane będą po cenie 80 groszy za jeden kilogram.

Ponadto przy liściach niezupełnie wysuszonych lub zwilżonych wszystkich kategorii (I, II, III) obniżona będzie waga tytoniu, stosownie do zawartości wilgoci.

Łodygi roślin tytoniowych nie będą wykupywane.

Liście tytoniowe, dostarczane do wykupu, winny być powiązane w wiązki (papusze) za ogonki. Liście powiązane w wiązki w inny sposób odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej na jeden kilogram.

Koncesjonowany plantator, który uprawiał tytoń na przestrzeni powyżej 1.000 mtr. kw. i wypełnił wszystkie obowiązki plantatora, otrzyma premię, jeżeli uzyskana przez niego przy wykupie przeciętna taryfowa cena wykupu (bez wynagrodzenia za dowóz) za dostawione liście tytoniowe będzie wyższą o 10% od przeciętnej ceny taryfowej wykupu (bez wynagrodzenia za dowóz) 1 kg. tytoniu w danym okręgu uprawy i jeżeli dostawiona przez niego do wykupu ilość tytoniu, przeliczona na 1 ha, nie będzie niższą od przeciętnej ilości wykupionego surowca z 1 ha przestrzeni gruntowej w danym okręgu uprawy. Premia ta wynosi:

a) 10% kwoty, przypadającej plantatorowi tytułem taryfowej ceny wykupu tytoniu, jeżeli tenże uprawiał tytoń na przestrzeni do 5.000 mtr. kw. włącznie.

b) 15% tejże kwoty, jeżeli plantator uprawiał tytoń na przestrzeni powyżej 5.000 mtr. kw.

Premia wypłacona będzie w przeciągu miesiąca po skończonym wykupie w danym okręgu uprawy tytoniu.

Za dowóz tytoniu w ilości ponad 100 kg. wypłaci Polski Monopol Tytoniowy wynagrodzenie od każdego pełnych 10 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr odległości od miejscowości, w której plantacja tytoniowa znajdowała się, do miejscowości, będącej siedzibą właściwej komisji wykupowej.

Wynagrodzenie to wynosi:

a) 1 gr. przy odległości do 10 kilometrów włącznie,

b) 1,5 gr. przy odległości ponad 10 kilometrów do 20 klm włącznie,

c) 2 gr. przy odległości ponad 20 kilometrów.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomą plantatorów właściwe urzędy wykupu tytoniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Grodyński.

261.

U C H W A Ł A

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 30 października 1928 r. w przedmiocie likwidacji.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokojowego, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P.

Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuje się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie: nieruchomości w Łasinie, powiat grudziądzki, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Łasin, karta 447, 621, 632, 873 i 886, obszaru łącznie 3,90,80 ha, własność w dniu 10.I 1920 r. spadkobierców Judy Marcus i żony jego Rozalii z domu Marcus wraz z przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.) oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowemu właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 2.400,—, słownie: złotych dwa tysiące czterysta.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 2.104,34, słownie złotych dwa tysiące sto cztery gr. 34, tytułem pokrycia przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, zapisanych w dziale III księgi wieczystej oraz zwrotu kosztów postępowania likwidacyjnego.

Bez potrącenia od odszkodowania przejmuje Państwo zapisaną w dziale II księgi wieczystej, pod Nr. 11 (karta 873) i 8 (karta 886) służebność.

W zdaniu najdalej 14 dni od chwili zdania obiektu nowonabytych winien dotyczący wódnym właściciel wraz z współmieszkańcami obiektu opuścić. Niedotrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(—) Dr. Zieliński.

ROZPORZADZENIE Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 29 marca 1929 r.

o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeniesieniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661) zarządzam, co następuje:

§ 1. Obowiązkiem legalizowania przed przeniesieniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku podlegają nowe (nowowyrabiane) narzędzia miernicze wyrobu krajowego następujących rodzajów:

- 1) przymiary bławatne,
- 2) suwaki miernicze zwyczajne (do mierzenia średnic okrągłego materiału leśnego),
- 3) przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi i zwierząt,
- 4) przyrządy do pomiaru powierzchni skór,
- 5) pojemniki zwyczajne,
- 6) pojemniki dokładniejsze,
- 7) menzury zwyczajne (cylindry miernicze),
- 8) przyrządy do odmierzenia płynów,
- 9) przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływającą,
- 10) posiadające oznaczenia miary (wzorcowane) bańki (konwje) do mleka,
- 11) odważniki użytkowe zwyczajne,
- 12) odważniki użytkowe dokładniejsze,
- 13) wagi dźwigowe z wyjątkiem: a) wag stosowanych do celów, wymagających dokładności wyższej od przepisanej dla wag handlowych dokładniejszych, b) wag uchylnych do listów i chemikaliów o udźwigu do 50 kg. włącznie i c) wag automatycznych (przepływomierze, np. typu „Chronos”, „Libra” i t. p.),
- 14) wagi sprężynowe pomostowe,
- 15) gazomierze do gazu szlucznego,
- 16) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia masy właściwej czyli gęstości zboża w stanie zsypanym),
- 17) liczniki energii elektrycznej,
- 18) transformatory miernicze.

§ 2. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnosnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży, przyczem do uzyskania legalizacji obowiązany jest wytwórca. Wypuszczenie takich narzędzi mierniczych z wytwórni przed zalegalizowaniem może nastąpić tylko za zezwoleniem władz legalizacyjnych. Sprzedawcom wyżej wskazanych narzędzi mierniczych wolno je przechowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nie-

naruszoną cechą legalizacyjną, choćby taką, której ważność wygasa.

Jeżeli nabywcą liczników energii elektrycznej wyrabianych w kraju jest elektrownia uprawniona do legalizacji liczników energii elektrycznej, to liczniki te mogą być przez wytwórnię do starozone elektrowni niezalegalizowane.

§ 3. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnosnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, wolno przechowywać na sprzedaż niezalegalizowane, lecz tylko legalnie w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661). Narzędzia te powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania legalizacji tych narzędzi obowiązany jest dostawca. Legalizacja wag fundamentowanych może być uzyskana zarówno przez dostawcę, jak i przez nabywcę wagi. W wypadku, gdy dostawca nie przyjmuje na siebie obowiązku uzyskania legalizacji wagi fundamentowanej, winien bezzwłocznie zawiadomić o tem właściwy okręgowy urząd miar, podając miejsce ustawienia wagi i dokładny adres nabywcy, a w razie zbrakowania wagi przy legalizacji pierwotnej obowiązany jest doprowadzić ją do stanu godnego legalizowania.

§ 4. Obowiązkiem legalizowania po naprawie, a przed oddaniem do użytku podlegają narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1-ym, oraz przepływomierze (wodomierze) wodociągowe. Do uzyskania legalizacji obowiązana jest osoba lub zakład, który dokonał naprawy.

§ 5. Obowiązkiem legalizowania przed oddaniem do sprzedaży, względnie do użytku, podlegają również narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1-ym, sprowadzone z zagranicy przez sprzedawców i pośredników w sprzedaży tych narzędzi.

§ 6. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnosnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zgłoszone przez importera do legalizacji w ciągu 14 dni od dnia otrzymania ich z zagranicy i mogą być oddane do sprzedaży dopiero po ich zalegalizowaniu. Przechowywać na sprzedaż i sprzedawać takie narzędzia miernicze wolno tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby taką, której ważność wygasa.

Jeżeli importerm narzędzi mierniczych jest przedstawiciel w Polsce tej fabryki zagranicznej, która te narzędzia wyrabia, to zamiast wyżej wymienionego 14-dniowego terminu przysługującego mu termin sześciotygodniowy; jeżeli jednak dana fabryka zagraniczna posiada w Polsce więcej, niż jednego przedstawiciela, to prawo-korzystania z ulgowego terminu przysługującego tylko jednemu z nich.

§ 7. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnosnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania ich legalizacji obowiązany jest dostawca (importer). Przechowywać na sprzedaż takie narzędzia miernicze wolno tylko legalnie w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661).

§ 8. Przepływomierze (wodomierze) wodociągowe wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać bez ich legalizacji, lecz tylko legalnie w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661).

§ 9. Termometry wyrabiane w kraju oraz sprowadzane z zagranicy wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać niezalegalizowane, lecz tylko takie, które wzorcowane są w legalnej jednostce temperatury (art. 7 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. — Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661), t. j. posiadają tylko skalę stopniową (Celsjusza).

§ 10. Od obowiązku, ustalonego w §§ 1 i 5 niniejszego rozporządzenia, mogą być zwolnione narzędzia miernicze, rodzajów wymienionych w § 1-ym, których wygład zewnętrzny wyróżnia się dostatecznie od narzędzi mierniczych powszechnie stosowanych w obrocie publicznym, lub takie narzędzia miernicze, nieodpowiadające ściśle przepisom o warunkach legalizowania, których przeznaczenie umożliwia zwolnienie tych narzędzi od ich legalizowania. Zwolnienia takie mogą być uzależnione od wypełnienia pewnych warunków.

§ 11. Liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdowały się na składzie u sprzedawców tych przyrządów, mogą być przechowywane na sprzedaż i sprzedawane bez uprzedniej legalizacji do dnia 1 lipca 1929 r. o ile są legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 72, poz. 661).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem postanowień w §§ 5 — 7, które wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia, i postanowień § 9-go, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 roku.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1929 r., Nr. 28, poz. 280).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Dnia 2 b. m. o godz. 13-ej delegacja lotewska w osobach p. wice-marszałka sejmu lotewskiego p. Kwiesisa, oraz naczelnika wydziału bałtyckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych p. Munter-
sa, przyjęta była na uroczystej audyencji u P. Prezydenta Rzeczypospolitej na Zamku, podczas której wzięła P. Prezydentowi insygnia najwyższego odznaczenia lotewskiego Wielkiej Wstęgi z Łanuchami Orderu 3-ch Gwiazd. Po tej uroczystości odbyło się na Zamku śniadanie, na którym prócz Pana Prezydenta, Jego otoczenia i gości lotewskich obecni m. in. byli Pp. Ministrowie Zaleski i Staniewicz, podsekretarz Stanu M. S. Z. p. Wysocki, wyżsi urzędnicy M. S. Z., członkowie poselstwa lotewskiego z posłem Nuksą na czele, wyżsi wojskowi z pierwszym wice-ministrem generałem Konarzewskim i szefem Sztabu Głównego generałem Piškorem na czele, postówie pułk. Ślawek i pułk. Koc, senator Kamieniecki, prezes Banku Rolnego Ludkiewicz i inni.

Dnia 3 b. m. wieczorem o godzinie 20-ej w teatrze Wielkim odbyło się galowe przedstawienie, na którym obecny był P. Prezydent Rzeczypospolitej wraz ze swą, członkowie Rządu, korpus dyplomatyczny, widownia zaś wypełniona była przedstawicielami różnych sfer społeczeństwa. Z chwilą pojawienia się P. Prezydenta Rzeczypospolitej, w loży I-go piętra wszyscy obecni na widowni powstali z miejsc, orkiestra opery zaś wykonała hymn narodowy. Publiczność zgromadziła Najwyższemu Dostojnikowi Państwa gorącą owację. Na przedstawienie złożyły się: opera Moniuszki „Verbum Nobile” oraz dwa balety „Szo-penjana” i „Kupała”.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

P. wiceminister Sprawiedliwości Stefan Sieczkowski, wyjechał dnia 2 b. m. na kilkudniowy wypoczynek do Zakopanego.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Nakładem Ministerstwa Komunikacji ukazał się polski przekład, wydany przez włoskie Ministerstwo Komunikacji, przepisów i objaśnień dla ekspedycji towarowych w Trjeście, Poli i Rovigno d'Istria, oraz przepisów i objaśnień dla ekspedycji towarowych w Fiume. Przepisy te posiadają bardzo dużą wagę w międzynarodowej komunikacji towarowej i określają zakres działania oraz uprawnienia poszczególnych ekspedycji towarowych w wyżej wymienionych portach i stacjach włoskich. Egzemplarze tego wydawnictwa, tak ważnego dla handlowców i przemysłowców, kierujących transporty zagranicę temi drogami, nabywać można we wszystkich dyrekcyjach polskich kolei państwowych oraz w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Ministerstwie Komunikacji.

Z dniem 1 maja r. b. wchodzi w życie na Polskich Kolejach Państwowych taryfa na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Z. S. R. R. przez Polskę oraz przez obszar W. M. Gdańska.

ŚWIĘTO NARODOWE W WARSZAWIE.

Dzień Święta Narodowego obchodzony był w stolicy bardzo uroczystie. Na wszystkich domach powiewały chorągwie o barwach narodowych. Gmachy publiczne, jak również wiele domów prywatnych, bogato dekorowano. Od wczesnego ranka zgromadziły się na ulicach tłumy publiczności. Nastrój w mieście podniosły. W godzinach rannych odbyły się w świątyniach wszystkich wyznań nabożeństwa dla żołnierzy garnizonu stołecznego; wzięły w nich udział delegacje odnośnych wyznań oraz żołnierze niebiorący udziału w defiladzie.

Staraniem władz uniwersyteckich odprawiona została w ogrodzie botanicznym przy ruinach kaplicy tradycyjna Msza Święta.

O godzinie 10 rano w kościele archikatedralnym Św. Jana ksiądz kardynał Kakowski w asystencji licznej kleru odprawił uroczystą Mszę Świętą.

Na nabożeństwo przybył Pan Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu członków Domu Cywilnego i Wojskowego, zajmując miejsce obok ołtarza na specjalnym wzniesieniu. W prezbiterium zajęli miejsca: Rząd in corpore z P. Prezesem Rady Ministrów Świątalskim na czele, szereg posłów i senatorów, korpus dyplomatyczny z nuncjuszem papieskim Monsiorem Marmagim i ambasadorem Larochem, delegacja lotewska z wice-marszałkiem sejmu p. Kwiesisem, oraz naczelnikiem Muntersem; przedstawiciele wojskowości, władze samorządowe, wyżsi urzędnicy państwowi i in. Wzdłuż nawy głównej ustawili się delegacje stowarzyszeń ze sztandarami.

W tym czasie, kiedy we wszystkich świątyniach odbywały się uroczyste nabożeństwa, już o godz. 9 rano na plac Marszałka Piłsudskiego zaczęły nadciągać oddziały wojsk głównych rodzajów broni i służby, wypełniając zwartym szeregiem olbrzymi czworobok placu. Oddziały te ustawili się frontem do pomnika ks. Poniatowskiego, u którego stóp wznosiła się trybuna dla P. Prezydenta Rzeczypospolitej, po obu zaś stronach trybuny dla przedstawicieli dyplomacji, Sejmu, Senatu, prasy i publiczności. Piękna, słoneczna pogoda sprzyjała uroczystości; tysiączne tłumy na długo przed rozpoczęciem się parady wojskowej zajęły chodniki, okrażające plac Marszałka Piłsudskiego. Okna domów, skąd otwierał się widok na rozległą przestrzeń, na której rozwijać się miała następnie rewja wojskowa, wypełnione były głosami widzów.

O godz. 10.20, powitany marszem generalskim przybył na plac rewji w otoczeniu swego sztabu dowódca Okręgu Korpusu Warszawskiego, gen. Wróblewski, który po odebraniu raportu od poszczególnych dowódców, objął komendę nad całą rewją.

CEDULA URZĘDOWA Gieldy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 100

z dnia 2 maja 1929 r.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugosłowiańskie —, Dolar Stanów Zjednoczonych —, Dolar kanadyjski —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funty angielskie —, Funty tureckie —, Jeny japońskie —, Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Łaty lotewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengó węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

Holandja 358,60—359,50—357,70, Londyn 43,28 — 43,39—43,18, New-York 8,90—8,92—8,88, Paryż 34,86—34,95—34,77, Praga 26,38 1/4—26,45 — 26,32, Szwajcaria 171,85—172,28—171,42, Sztokholm 238,39—238,99—237,79, Wiedeń 125,23—125,54—124,92, Włochy 46,75—46,87—46,63.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w złocie.

w procentach nominalu

7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
7% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
7% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 1) 94,00.
8% Oblig. Banku Gosp. Krajowego 1) 94,00.

Papiery procentowe państwowe.

5% Państwowa Pożyczka Konwers. 67,00.
5% Konwers. Pożyczka Kolei. 1926 r. 59,00.
6% Pożyczka Dolarowa 1919-20 r. 84,50.
7% Pożyczka Stabil. 1927 r. 2) 92,00.
10% Pożyczka Kolejowa 102,50.

w złotych

4% Prem. Poż. Inwestycyjna 101,50—101,25.

5% Pożyczka Premjowa ser. II 1926 r. 75,00—71,00—72,25.

Listy. Z a s t a w n e.

4 1/2% Tow. Kred. Ziemijskiego 46,50—46,25.

4 1/2% Tow. Kred. m. Warszawy 45,50.

8% Tow. Kredyt. m. Łodzi 58,00.

10% Tow. Kred. m. Radomia 70,00.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Dyskontowy Warszawski 122,00, Bank Polski 164,00—163,25—163,50, Bank Zw. Sp. Zasl. w Poznaniu seria C 78,50, Przem. M. Z. „Lilpop, Rau i Loewenstein” 33,00, Modrzejskie Zakł. Górniczo-Hutnicze 22,75, Norblin, Bracia Buch i T. Werner 160,00, Wielk. Piec. i Zakł. Ostrowieckie seria a 89,00, I-II em. seria b 89,00, Tow. Fabr. Machin. i Odlew. K. Rudzki i S-ka 40,75, Starachowickie Zakł. Górnicze 23,50.

1) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., załączonego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.).

2) oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

3) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

4) Z wyłączeniem transzy francuskiej.

URZĘDOWA CEDULA Gieldy Zbożowo-Towarowej w Warszawie z dnia 2 maja 1929 r.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kurs ustalony na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto		35,00—35,50
Pszonica		50,00—50,50
Jęczmień browarny		36,00—36,25
Jęczmień na kaszę		33,50—34,50
Owies jednolity		35,75—36,25
Groch Victoria		65,00—80,00
Groch polny		42,00—48,00
Łubin niebieski		26,00—27,50
„ złoty		36,00—38,00
Mąka pszenna 65%		73,00—74,00
Mąka żytnia 70%		50,00—51,00
Otręby żytnie		24,75—25,00
Otręby pszenne średnie		28,00—29,00
Otręby pszenne grube		29,50—30,50
Kuchy lniane		48,00—48,50
Kuchy rzepakowe		36,00—37,00

Obroty małe. Usposobienie spokojne.

U w a g a. Ceny rozumieją się za 100 kilogramów parytet wagon Warszawa.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministra Reform Rolnych

z dnia 24 kwietnia 1929 r.

w sprawie upoważnienia Banku Ziemiańskiego w Warszawie do wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 19 stycznia 1927 r. o udzieleniu instytucjom upoważnień (Dz. Ustaw Nr. 28 z dnia 25.III. — 1927 r., poz. 229) — upoważniam Bank Ziemiański w Warszawie do wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej z wyłączeniem górnośląskiej części województwa śląskiego — na warunkach wskazanych w cytowanym rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych.

Upoważnienie niniejsze jest ważne do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

Minister Reform Rolnych:

(—) Witold Staniewicz.

8637-k

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zezwolenia Spółce Akcyjnej pod firmą: „Babino-Tomachowska Cukrownia, Spółka Akcyjna” na zmianę §§ 7, 13, 28 i 36 statutu Spółki.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29-go kwietnia 1919 roku o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o Spółkach Akcyjnych

